

Η ΑΠΕΚΑΤΟΣ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ Ι. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

[Εγγενώς παραχωρηθείσα υπό του υιού του κ. Γ. Τσακασιάνου]

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Τουρκέμας, γινίκαμας Ζουλούδες, μπαμπούνιοι!
 *Έθνος, σου λέει, που βασιλεύει και που ό ρσεινέντες
 χαρά στο Γιώργο αν ήτανε τή προστασίας σαργέντες!
 Μα δσες, δέ μάς άρσες άνωσι πέρ γτιρίτο
 νά, ξαφνικό στά μούτρα μεν... φουγιάζα, λέει, και ζήτω!
 Στόν έρχομό του Γλάστωνα—ό Θεός σωθές, Σέρρα—
 μ' έκανεσ κι' επαράτρεχα μουρλόδ με μια παντιέρα,
 και ζήτω, ζήτω ή ένωσι! φουγιάζα προχωρείτε!
 κι' όταν μάς είπε ο Γλάστωνας—μή σουσουρα, σκεφθήτα
 ένωσι! του ξανάπαμε, ένωσι, έστελλέντα!
 κι' άνάπαμε τή ζήτω μας κάτω στη ρσεινέντα.
 Και τότες ό κακκοροζικός, τότες πενοάτε μέλιο,
 γιατί θα μετανάστες... κι' έλεγε τή βαγγέλιο!
 Μορ' έποχή που χάσαμε! Και τί άναμπομπουλία!
 Ρικόρσα, μούρτες, φυλακές, διογμούς, ριζοσπαστία
 και τριγυρίτα, κι' άρμωστές, Αρακολληδες, Ζολήδες!
 Κι' όλα; Για φητισιεύους βοσκούς, κι' ένδρικούς χαλβατζήδες!
 Πού έκείνος ό ξυγνισμός;... Τί χρόνια, τί ρισπέττο
 Τώρα; γκισούρ! και βρέ σιχτή! και κοντακιές στο πέττο!
 *Ένα και έρανα οά νσιός, μα δέ μ' έκοινογράνας!
 Άκόμα και τή γάττες μου, σινιό, με κρουτ και στελλέτα!
 ...Μα κόπιασε και σήμερα, να κάμης μπαρτζολέττα,
 οέ άμπλοκάφουσε ή πορδέ, με κρουτ και στελλέτα!
 ...Και ούλα;... για τήν ένωσι!... για έκισο το κουραλάκι
 που έπής στο παντιερόβουλο κι' έλλαια οάν παιδάκι!
 *Έπαυσε... μα ούλους τ' ούρανούς! αν σκίσης τήν καρδιά μου
 θα ίδης να σ' έχω κόνισμα, παντιέρα *Ελληνικά μου!
 Κι' όχι με τούτα πόπαθα, μα κι' άλλα τος' άκόμα
 να τή από οέ ό Σπουρηγίτης σου, μ' έσε θα πάη στο χώμα!
 (Γεροντοπαραξενιές του Σπουρηγίτη, 1886)

— Θεός *σχωρέα' τόν πατέρα σου και τή μαννούλα σου, Τσακασιανε, τους τή έψαλλες, τέλος, μία και καλά! Μπράβο, σου χίλιες φορές!

*Έτσι άκουες τότε να λέγουν όλοι. Και νέα páλι, για τή σι-
 χουρήγνια τούτο τηλεγραφήματα κι' επισκέψεις, και φιλήματα, και συγι-
 νήσεις και άνατυπώσεις τών όποιων
 και τή έλάχιστον χρονογραφικό ση-
 μείωμα θα με παρίστανεν ως ένα πε-
 ριαιτολόγον γελοιωδέστατον. *Αλλά κι'
 έτσι, όπως τώρα έδω τή σημειώνω,
 πολύ φοβούμαι μήπως διατρέξω ένα
 τέτοιον κίνδυνον, άρχίζω, μαλιστα, να
 τή πιστεύω και ως βέβαιον. *Αλλά τότε,
 τή μισό κριμα θάχω έγω και τή άλλο
 μισό— φοβερόν έτούτο!— θα τή έ-
 χετε ύμεις, ευγενέστατέ μοι, κύριε

Λεγκράν. Πόσοι, άδικα *στον *Α δ η.
 *Ας είνε, από έδω και κάτω θα προχωρώ με πολύτερη σύνεσι.
 *Ολίγους μήνας ύπερον από τή κι ά σο του *Εμπρός και του Σπουρη-
 γίτη άρχισα να δημοσιεύω τή γνωστό σας εβδομαδιαίο περιοδικό
 Π ο ι η τ ι κ ό ς *Α ν θ ώ ν (1886-1887). Κατόπιν έσκεφθήκα να καλ-
 λιτερεύω τή περιοδικόν τούτο συνεχίζοντας τήν έκδοσί του εις τās
 *Αθήνας. *Αλλά *αριν τούτου, μου έβάλθη να έκδώσω τόν Κ ό ν τ ε
 Σ π ο υ ρ γ ί τ η ν (*Αθήναι, τύπ. Κορίννης, 1888. (*Αξιώθηκα δέ
 από τή κέρδη του βιβλιαρίου μου τούτου ν' άποκτήσω κι' έγω ένα
 μ α ρ μ ά ρ ι ν ο ν Σ τ α ρ ό ν, για τή μνήμα τής μάνας μου,
 τή μόνον έν τή γή κτήμα μου.

*Εγκατασταθείς τότε όριστικώς εις τās *Αθήνας, έλαβα τήν από-
 φασι— κατόπιν φιλικών συστάσεων—να έκδώσω τή συλλογή μου Δ ω -
 ρ ο Π ρ ω τ ο χ ρ ο ν ι ά τ ι κ ο (*Αθήναι, 1888). *Από δέ τή συλ-
 λογή μου αυτή κατάρθωσα να σακκουλώσω, άπιστευτο!—δυόμιον έως
 τρεις χιλιάδας δραχμάς. *Εκει δέ που έμελετούσα να έπαναλάβω με
 τή κεφάλαιον τούτο τήν έκδοσιν του Ποιητικού *Ανθώνος, επαρου-
 σιάσθη έξαφνα, ό Αρχιεπίσκοπος Λάνας, ό όποιος—μ' έπεισε και κα-
 λά νάναλάβω τήν διεύθυνσιν τής ύπ' αυτού έκδιδομένης τότε θρη-
 σκευτικής έφημερίδος Σ ι ώ ν.

— Και παππās έγινες, Γιάννη;
 — *Έτσι τώφερε ή κατάρα!

Και βέβαια κάποιος θα μ' έκαταράσθη τότε, διότι άνει να
 ώφελήθω εκ τής Σ ι ώ ν, *κόντεψα να χάσω και όλα όσα ιδικά μου
 χρήματα είχα.
 (*Ακολουθεί)

ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙ-ΚΑ ΣΑΣΟΟ

Κρέμα καμφοράς

*Η κρέμα αυτή είναι πο-
 λύτιμη δια να μαλακώη τή
 δέρμα και να λευκαίνει τήν
 έπιδερμίδα.

Βάζετε εις τήν φωτιά 30
 γραμ. άμυγδαλόλαδο γλυκό
 και 2 γραμ. πούδρα καμφοράς.
 *Ενφ βράζει, βάζετε εις άλλο
 δοχείο να βράση 8 γραμ. λευ-
 κού κηρού και 16 γραμ.

παραφίνης. Τά άφίνετε να κρυώ-
 σουν και προσθέτετε τή λάδι με τήν καμφορά μαζή με μερικές
 σταγόνες οίουδήποτε άρώματος προτιμάτε. Αυτή ή κρέμα τοποθε-
 τείται μέσα εις μικρά σιδερένια κουτάκια, τή όποια διατηρούνται
 εις μέρος στεγνόν και δροσερό. Αυτή ή κρέμα είνε προφυλακτική δια
 τās ρυτίδας και τās έλαττώνας.

Δια τήν λευκότητα τών βραχιόνων

Δια να έχετε λευκούς βραχιόνους είνε βλαβερόν να καταφεύγετε
 εις φτιασιδια, που λευκιάζουν τή κορσάζ. Καλυτέρα συνταγή σχετι-
 κώς είνε ή εξής: Τή πρωί θα σαπουνίσετε τους βραχιόνους με σα-
 πούνι καλό και σκόνη άμυγδαλών, διότι τή κοινά σαπούνια έχου-
 ν ως βάσιν τήν ποτάσα και άφανίζου τή δέρμα. *Επίσης κάμνετε
 κρησιν και τής εξής άλοιφής:

Κοπανισμένα άμύγδαλα	250 γραμ.
Σαπούνι λευκό εις σκόνη	80 »
*Απόσταγμα bergamoté	2 »
» Ιριδός	1 »

*Αποτελεσματικόν είνε επίσης τή μίγμα από ζουμί άγγοουριών και
 λευκού σαπουνιού.

Δια τή δέρμα

*Ένα θαυμάσιο μίγμα δια τήν ωραιότητα του δέρματος είνε και
 τή εξής:

Ροδόνηρο	250 γραμ.
Βάμμα βενζόης	25 γραμ.
Γλυκερίνη	10 γραμ.
Σαλικολικόν οξύ	1 γραμ.

Σαπούνι

Δια να κατασκευάσετε ένα καλό σαπούνι σιό σπύτι κέρνετε σκόνη
 σαπουνιού προσθέτετε μίαν ποσότητα άγνου άλκοόλ και όλίγον ά-
 ρωμα και τή βάζετε σε λιγιστή φωτιά. Κατόπιν του δίνετε ότ
 σχήμα θέλετε και τή βάζετε για μερικές ώρες να ζεσταθή στον ήλιο.

*Η Κοκέτα

ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑ'ΙΝΕ

ΣΤΗ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΜΟΥ

Στου τραγουδιού μου έπάνω τή φτερά,
 Γλυκειά μελαχροινή μου θα σε φέρω,
 Να πάμε εις τού Γάγγη τή νερά,
 Στόν τόπο τόν καλλίτερο που ξέρω.

*Εκει που τή φεγγάρι τ' άργυρό
 Φωτίζει πεδιάδα άνθισμένη,
 Τή άνθος του λωτού τή δροσερό
 Τήν άδελφή του τή μικρούλα περιμένει.

*Εκει τή στεράκια για φιλιά
 *Ακνίνες στα τριαντάφυλλα σκορπούνε,
 Και στής νυκτός άκούς τή σιγαλιά,
 Τή γιούλια που γλυκά κρυφομιλούνε.

Τή ζαρκαδάκι άπογκράζεται δειλά
 *Η τρέχει στα χορτάκια χωρίς έννοια
 Κι' άκούγεται μακριά όπου κυλά
 *Ο Γάγγης τή νερά του τ' άσημνία

*Εκει όπου άπλώνουν κουρμαδιαίς,
 *Ισκιο πυκνό κι' οί δύο θα ξαπλωθούμε...
 Και μ' όνειρα, μ' άγάπη, μ' ευωδιές,
 Ζωή άγγελική θε να κερνούμε.

(Μετάφρασις)

Θ. Α. Βελλιανίτης